

ИЗДАВАТЕЛСТВО „ТЕКСТИЛ“
 БУЛГАРСКО-АВСТРО-УНГАРИЙСКО
 КОМПАНИИ Е.
 ГОДИШНО 120 лв., 1/2-годи.
 65 лв., 8-месечно 40 лв.
 Абонемента гласят за
 всички 1-во число от ме-
 сец. — ВИНАГИ ПРЕДЛАГА

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.
 Редактор — издател: П. Д. Драгулев.

Цените за обявите са:
 За кв. сантиметр 2-50
 ст. за годишни, печатни,
 некролог 50 ст. за едно
 публикуване; баланси, ре-
 шения, циркуляри и прото-
 коли по 150 лева; ре-
 гистрация на търговски и
 индустриални фирми 10 лв.
 Всичко, що се отнася до
 вестника се адресира: до
 „Търгов.-Промислена За-
 щита“, Варна „Вестник“

Т. МИНЕВ СИНОВЕ РУСЕ — ВАРНА

КОЛОНИАЛ ЖЕЛЕЗАРНИЯ НА ЕДРО

Телеграфен адрес: МИНЕВ.

Телефон № 316, Варна.

Телефон № 338, Русе.

Всякога има в складовете си в големи количества всички видове железарски стоки, разни бол. безир, джамове белгийски и чехословашки и пр.

Има в склад, от собствената си фабрика в **Попово**: таблови железни кревати, нощни шкафчета, умивалници, пружини, закачалки и пр., напълно конкуриращи европейските.

Предстои в фабриката да се изработят наскоро: тел бодил, кофи, въртици, сачове, лопати, лезвир и др.

Оферти при поискване.

„БАЛКАНИЯ“

АНОНИМНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО
за търговия и промишленост

ОСНОВЕН КАПИТАЛ 3,000,000 ЛВ. НАПЪЛНО ВНЕСЕН

Централа София, ул. Мария Луиза № 13

Клонове: ВИДИН, ЛОМ, ПОРДИМ, РАХОВО и РУСЕ.

БОЯН Г. ИЛИЕВ — ВАРНА

КОМИСИОНА

на зърнени храни и варива.

КООПЕРАТИВЕН КОНСОРЦИУМ ЗА ИЗНОС НА ЗЪРНЕНИ ХРАНИ.

Синдикална агенция — Варна.

Телеграфически адрес: Синдинагенция.

Телефон № 314.

Закупва аливерта, чрез Стоковата борса с вагони и чрез общинската борса с кола всички видове храни за износ.

Агенцията се помещава на улица „Девня“, срещу общинската житна борса.

АКЦИОНЕРНО Д-ВО „ТЕКСТИЛ“

София — Варна

ПРЕДЛАГА,

по съвършено износни цени, от собственото си фабрично производство:

ПЛАТНА

белени и небелени; оксфори и материи всички видове.

Телеграфически адрес: „Текстил“

ДОЙЧЕ ЛЕВАНТЕ-ЛИНИЕ ХАМБУРГ

Редовни параходни съобщения между

Хамбург — Анверс и Бургас — Варна

Агенти в Варна Братя Золас

Бургас Г. Бези, син & С-о

Търговията с дърва и въглища

Не отдавна имаме случай да видим, че търговете за сечища, обявени от лесничействата в Бургаския окръг през октомври т. г. не състояха по неявка на наддавачи и откупчици.

Въздръжането, както това бехме отбелязали в същото време, търговците експортери на дърва и въглища да не се явят в тия търгове за откупване сечища и дори да търсят модоси да се откопчат от сечищата, които преди тия търгове са закупили, се дължеше на обстоятелството, че износната търговия на дърва и въглища е окончателно спреда и че твърде големи количества дърва и въглища стоят на складове по скелите в безнадеждност да се изнесат и под страхът да изгният и се знаят на месата си и стопаните им да си вишат тежки и непоносими загуби.

В последните броеве на „Държавен Вестник“ срещаме повторни обяви за провъзвждане търгове на сечищите етати, например, за Василковското административно лесничейство, годишните етати за 1922/1923 стопанска година от сечищата: „Урдовица“, „Малка Папия“ и „Тумбито“ от държавната гора и трите в землището на с. Каланджа, вклучващи на 1800 декара; за Анхиялското лесничейство — годишния етат за 1922/1923 стопанска година от сечищата „Кърчанлъка“.

Недоумяваме с какъв кураж и с каква вера в бъдещето търговците експортери, производители на въглища и дърва за горене, могат да се явят пред новоназначените търгове и да наддават и да откупват тия и други сечища, когато положението и условията за търговия с тия артикули в нищо не са подобрени и с нищо не са улеснени. Напротив, тежките дни от октомври месец насам донасят влошаваня за цариградското тържище и за българската търговия с дърва и въглища за износ, по не и подобрение и улеснение. Цариград е един алокчащ казан, в който се стопява всека вера, всяко уповаване за добри сполуки в всека търговия, по най-много в сполуките на търговията с дърва и въглища. Положението и условията са тежки и

безизходни, пенелже кемалистките нови мита са извънредно тежки за изработените и приготвени за износ-при старият режим стоки. Нашето правителство, което стои много близко до търговците и е в състояние да направи точни пресметания на това, което ги коства в проваждането и което има да рекомпенсират от продажбите, стои равнодушно дори и в такива случаи, когато и то само отива на явни загуби от това, че държавата губи ресурсите си от горските експлоатации и тия от мигата, които би следвало да получи от износа на дървата и въглищата. При тия загуби, които са твърде чувствителни, правителството не бе наклонно и остана непреклонно да направи необходимите отстъпки от износните мита, така и централи на девизите — остави търговците на един ужасен кръстопът: да губят пари, да губят състоянието, да се разориват самите и търговията да умира. Тая тежкост и непреклонност отиде, обаче, до там, че и сама държавата търпи, както емоенахме, големи загуби.

Сметаме, че ще е знак от твърде разумна финансова и икономическа политика от страна на държавата, ако направи, до като не е късно още, онова което всяка добре разбирателна интересите си държава би направила — да даде едно възможно облекчение в износа на дървата и въглищата, особено на въглищата, от които Цариград се повече нуждае по настоящем, но и поради валутни причини то е за нас недостъпно. Исканото от експортиторите на дърва и въглища е твърде незначително, даже нищожен в сравнение с онова, което тя губи от пълният вастой на търговията, който я лишава от главните, от капиталните ресурси от експлоатацията на горите.

Уверени сме, че новите обявени търгове не ще състоят, защото „парен каша духа“ и че това още еднаж ще убеди правителството в големата необходимост да иде към отстъпки, които да задоволят търговците и търговията да тръгне в свой ход.

W.

главният представител на това дружество, който се наема да уреди тази, за всеки случай, твърде доходна работа в страната ни. Но ние се запитваме в себе си: имало ли е умни хора, които са разрешавали отчуждаването от България таква едно право, каквото е това — да се експлоатират услугата към чуждите експортиори или към местните импортиори за антрипозирани стоки, които ще има да чакат намирането на своя пазар или, като са намерили пазара си, ще има да чакат неплащането си и освобождаването си за да заминат по предназначението си?

И отговаряме:

Никога България не е била така тежко и така лекомислено опетявана.

Четяхме една статия в един местен вестник за антрипозитите на стоките от странство и от вътрешността на страната, която имаше за цел да предшества изненадите — да предразположи българското общество за възприемането и удобряването на една пакост, която лекомислено е направена на България. Така постъпват всички, които с лекомисленост се отнасят към интересите на страната си. Така постъпват и ония вестници, които безразсъдно подбират идеите и им стават проводници; които, може би не са в състояние да различат злото от доброто и стават оржие на чужди интереси и неволно пакостници на страната си.

Най-големата пакост не е, че се е отчуждило едно право, което държавата би требвало да запази за себе си като един извор на доходи, извор, който колкото повече се разрабства, толкова по-буйно ще тече, който ще внесе злато с товари от странство, а — че двата български залива, които са единствени, ако не в света, поне в всичките близки морета, без друго ще се преобърнат в чужди колонии.

Антрипозитите не могат да минат без сгради и колкото повече работата им се разширява, толкова повече сгради ще са нужни. Дружеството ще трябва да ги направи и ще ги направи. Дружеството е английско и в сградите ще сложи английски капитали. Дружеството е английско, англичани ще го управляват, англичани от край ще изпълняват функциите и на най-дребните му служби. За службите ще са необходими хора. Към сградите за главната цел, ще има сгради за населяване и хората на службите. Ще има хора, които ще се заселват с чедите си, като англ. колония. Английските колонии, по силата на английското всемогъщество, са свикнали да се овладеват там, дето са слож-

Антрипозирание на стоките от странство.

Не знаем какво участие взима двото Левант С-о Лимитед в новосъздаването антрипозитно д-во „Екватор“ (акц. д-во за междуна. антрипозити) в България, което е сполучило да добие права за построяване помещения на двата български черноморски пор-

та и да експлоатира правото на антрипозитиране стоки от странство, имащи предназначение да се продават в самата наша страна или в съседните, по суша и по море, нам държави. Не знаем и щастливите идеи и благите намерения, които питае към нас

ДРУЖЕСТВО БРАТЯ НОВЕИ

СОФИЯ-ВАРНА.

Известава на многобройните свои клиенти, че на 4 т. н., отвори в Варна, при петролният си депозит, по градско-общинската спотобойна, **МЕХАНИЧЕСКА ФАБРИКА** за приготвяне газени тенекни и др. изделия от тенека.

Тенеките се приготвят с двойна американска въжва и свързка. Здравината ос тенеките позволява да се пренасят по железниците без савдажи под отговоранлтна на дружеството.

Д-вото продава и праздни тенекни по износни цени.

3-3

ЕЛИЕЗЕР МОШОНОВ

ТЪРГОВСКО-КОМИСИОНЕРСКА КЪЩА

В АЛЕКСАНДРИЯ (Египет), основана в 1908 година.

Занимава се с търговия на комиссионна начала; представлява и приема да представлява в Египет български търговски и индустриалски къщи на началата на най износна комисииона за представяването за всички видове стоки. предмето: **жърнени**

храни, брашна, млячни продукти, въжпища (дървени) и др.

С ИЗНОСНИ ЦЕНИ ДОСТАВЯ:

всякакви египетски и индийски стоки — торби калкутски;

ориз египетски, раугунски, саяски, сайгунски; **сусам, захар,**

сол морска, портокалова, **чер пипер, памучни масла** и др.

Адрес за писма: El. Mochonoff Alexandrie.

= B. P. № 884. За телеграми: =

Napred. Alexandrie.

Всякакви референции и справки

могат да се поискват от г. Никола

Лавчев, търговец — Варна.

ли крак. Кога, в кои векове България ще е в състояние да депатрира английските капитали и англичаните обитатели на заливите и да освободи земята си и портите си от английските колонии?

Далечните идеи, идеите за „мирно проникване“ на англичаните така се реализират: под вид на доброто, което се прави, под вид на честна и благородна търговия и светли перспективи.

И колко жално и колко скверно е, че се намират вестници, че се намират българи и българчета, които се възхищават от такава една аномалия на нещата и от такава промена на българските интереси.

Ние сме, обаче, уверени, че англичаните един ден, от благодарност към управителя на това предприятие, ще му издигнат монумент на нос Емине и ще му поставят статуя с разперени ръце на десно и на лево — към Бургас и Варна, сочещи „мирно заветите“ заливи и добре настанените колонии.

Англичаните мислят за хиляди години напред, а ние не мислим и какво ще бъде днес.

Alvanitino.

Важността или същността.

Не по дрехите, а по умът съдят за човека, когато се отнася до делата му, тъй, както не по важността, а по същността се съди за хората, какво е тяхното материално състояние.

В статията: „Имаме ли богаташи?“ поместена в брой 47 се възхвърлят в очи няколко фрази, които останаха неизяснени и които нежната чувствителност на един от вивиранието инородни елементи иска да претълкува, като неприятели към тех

и като посочване, че те са елементите, изключителните елементи, които могат да се квалифицират от комунистите, като „кождодер“, а от земеделците — като „потосмукачи“ и атаките и преследванията да се насочат срещу тех.

Бърза ме да отхвърляме, всяка подобна мисъл у автора на статията, на когото централната мисъл и тенденция в споменатата статия е да докаже: „не съдете по външността, а по същността.“

Тая мисъл и тая тенденция произлиза от самите инкриминирани отделни фрази ето защо: Комунистите водят война срещу бжларите буржуи, като властници с натрупани богатства, с силата на които властвуват над пролетарейт и го експлоатират; също властвующият земеделец — непознава по лош свой враг от „думбавина“, от „кождодер“ и „потосмукача“ бжларин в своята земя.

Ще се съгласят почтенните наши граждани не от българска народност — като обри бжгари по земя, в която са родени — че всякаква борба, че огнените престрелки от споменатите две страни са отправени, изключително, срещу бжларите техни съграждани, защото били „многоимотни“, били „богаташи“, изядали халката на трудовия народ, за да охолствуват в животът си и да трупат богатства — да дембелуват по курортите, да трупат стоки в дюгениите си, да тжнат в копрна и злато жените им, а работниците, а трудовия народ с пропуканите си ръце, да робува и че всички тия вли хора на България, пак повтаряме, били бжларите „богаташи“. Тех клеимът в вестниците си, тех бичуват в митингите по улиците и площадите, срещу тех стачкуват, в техните къщи бомби хвърлят, ако щете, тех уговлят чрез да нжди и всекакви закони и невакони наложи и тегиби, техните пмоти се отнемат за овземляване, за снабдяване джжавата и общественните учреждения с помещения и върху всичко това, — на техния гърб и глава

се растовари и „цепеницата“! тая конституционна светиня, турена в действие да вразуми и опжти в правия път „богатащите“, „кождодерите“, „потосмукачите“, „думбавите“, или с други думи, „овжлчената властвующа буржуазия“.

Автора на статията иска да каже и казва без всякаво намерение да предизвика некакво замесителство в отговорността: „ако вие правите заключение за „богатството“ от външността, т. е. от това — кой ходи по курорти, кой се облича в копрна, кой тжне в злато и скъпоценности, кой живее като културен човек, а не като добитък, кой има натхнен диоген с стока и пр. и пр., елате в Варна през сезона, идете по другите курорти, сиреч се в София, вгледайте се в всички градове и ще видите, че това са хора от всички други народности, но не и бжгари, за всеки случай, не в бошинството си бжгари“. Такова едно повозаване, далеч не е едно посочване на елементи, заслужаващи хули и преследване. Напротив, то е едно ясно поставяне въпроса, че не богатството на бжгарина, каквото той нема, въвежда комунизма и дружбашеството, не в действителност и външният салтанат е той, който буди у тех ярост, ненавист и злоба, а властта, а строят, а джжавната уредба за власт и подвластност.

Слава богу, у добрите наши граждани инородци, които са еродени с земята ни, които са поклонници на лоялността, на които всичко свято, всичко мило, всичко драго е: да имат свобода и спокойствие, да работят и да сътрудничат за процъфтяването на джжавата ни и за прогреса на страната ни, никой бжгари не тжри и, ако тжри, не може да намери причини и основания да питае неприязн. На първо място нека кажем за нашите граждани евреи, които без ропог понасят всичките тежести на джжавата, които джват всичката дан на лоялност в отпощенията си към законите и наредбите на страната, които чувствуват всичките болки на нацията и отечеството, като нас самите, не може и нема прав-

ственото право никой да им каже защо живеете така или иначе, защо подражавате на колтурното човечество да не щадите средствата си в живеенето — за да живеете човешки, а не като добитък. Това — същото сме длжжни да кажем и за всички инородни елементи, които съблюдават лоялността: добрите гжрци, добрите турци, добрите арменци, които въжват ръка за ръка с нас в нашата вътрешна политическа, обществена и стопанска уредба. Не имената, не произхода на гражданите отрежда техното место и съдба в една джжава, а техните чувства, техните отношения, техните егистични стремежи.

Много откровен и искрен е автора в алузията си за „судитите“. В всяка страна те, когато си служат с судитството да са недосегаеми в експлоатациите и поплжновенията си за лесно забогатяване, са едно зло, което заслужава бичуване, независимо от каква народност е „судитата“. А има в Бжлгария стари и новозавдени „судити“, които судитствуват и плашат с судитството си и властите и гражданите. Разбира се, има и судити много по лоялни и делата си и в отношенията си и от най-лоялните бжгари граждани. За въжвите може да се говори с още по смел език от този на автора на статията „Имаме ли богаташи“? За вторите може да се говори само с почет и уважение, защото се явяват като сътрудници в изграждането на народното политическо, обществено и икономическо благоденствие.

Две думи и за чуждите капитали, които безразборно се тжрият и безразборно се прибират и си служат с тех.

Чуждите капитали са нужди и могат да бъдат много полезни само при случаите, когато се пасират, като оръдие в стопанския развой не по начин да завоюват за чужденците производството и търговията, а по начин да им ослужат и то не чрез прекото участие на капиталистите в самите предприятия, а чрез кредита. Лоши са, разорителни са чуждите капитали, които се протежират от чуждите джжави и външните сили тогава, когато те преко участвуват в предприятията, когато предприятията са, сиреч, на чужденци, които тжреят винаги закрилата на своите джжави, дори и в случаите, когато са явно неправни.

От тая гледна точка автора е за респектирането на чужденците и на чуждите капитали.

Нам е особено приятно, че не предразсжджи слепи и не национални предубеждения ни възбуждаят, когато пишем, а — истинският жар да внесем едно разбирание, че България не е некаква патагония, в която да се ширят страсти и приеми, които да я поробват, а не да я въждат. От това чувство, от това възбуждение се е ръководил и автора на статията: „Имаме ли богаташи?“

Богаташи ние немаме и е умът, който цари в главите ни, не можем да ги има, освен ей тъй — в призраците: от външността да съдим за правдата вътрешност, и да се борим с облаците т. е. да стрелеме върху ветрищата и да донкихотствуваме.

Всички бжлгарски богаташи — без богатства — са от слуги служили по 20—30 години е 50 до 100 гроша годишно, а най-много достигали са да получават по 500 грош — е игла кладенци копали и богатства трупаели!

Не е ли смешно, не е ли срамно, като се говори за богаташи в Бжлгария, като се говори и води ожесточена борба срещу некаква си плутократия и тая осиромашала поради безумие страна!

Двама-трима души по състоятели хора в градовете или 20

до 30 души богати в столицата, това богатство ли е? Това плутократия, която да плаши некого ли?

Ама кой буржуа днес се радва на по-големо благосъстояние от работливия обикновен работник пролетарец? Мжреалистите, работници са надминали от буржуите с богатствата си, да; но и мжреалистите буржуи са петимни за корица хляб, това всеки го вижда и знае. А истината е, че дие има много и тжрде много богати работници, а много малко и тжрде малко богати господари.

На разни теми.

За алтерната в конференциите. Читателите на „Търговска Защита“ никога не са срещали в колоните и нещо от политиката, още повече нещо от висшата политика. Той се джри строго в рамките на своите задачи — политиката е на политиканските листове, които не са малко.

От последните ние много очаквахме да разяснят на бжлгарското общество на какви особенни причини и високи благоволения се длжи това, че в конференциите на джжавите на бжлгарските делегации се дава едва ли не първо место по редът не седането и подписването актовете в конференциите, макар че този ред не дава никакви особенни права и привилегии на делегациите да могат да мислят, че като първи в редовете, техната дума ще се чува повече и че чрез стоенето си на първо или на второ место придобивките на джжавите и ще бъдат по-големи от онова което биха спечелили, ако те бяха заемали последно место от местата на седането и от редът на подписването.

Нашите политикански вестници не казваха до сега на читателите си в що се състои так чест, че България въжри втора подир Англия в редовете на конференциите, за това ние си позволихме тук да излезем от рамките на нашите строго определени задачи и да кажем това, което други трябваше да кажат и повторят много пъти и много по-рано.

Ето в що състои всичката работа!

До 1814 година алтернатът, сиреч, съблюдаваният ред в старшинството на монарсите или на техните представители в конференциите беше да заемат местата си точно по старшинствата си. По този ред ставаха и подписванията на всички актове на конференциите.

В 1814 год. 20. IX. до 1815 г. 10. VI. съзгор конференцията в Виена, в която представителите на джжавите, воюващи с Наполеона I, бяха се събрали да възстановят политическото равновесие в Европа и да разделят отнетите от Наполеона владения. Повдигна се въпрос в тая конференция по какъв ред да се определи алтерната. Общото решение беше: не по старшинство, а по азбучен ред представителите на джжавите да заемат местата си в конференциите. Тоя ред остана запазен и до сега.

По азбучен ред на България се пада да въжри втора след Англия и така беше в Генуезската конференция, така е и сега в Лозанската. Та е втора по алтерната, дано не е последна по успехи в кауата на България...

Вжрб.

Извоза на въжпища и джрва.

В статията си на тая тема говорим за пжлният вастой в извоза на въжпища и джрва. Там е изтъкната и главната причина за вастоя. Сами нашите експорттери, като не могат да правят рисновете за извоз, е готов-

На 25 ноември пристигнаха 8 вагона — 7 вагона зимница продадена по 5'85, 5'90, 6'10 лева килограма, 1 вагон царевича продадена по 4 лева килограма. В сравнение с продажбите от 24, за зимницата 10 ст. на кгр спадане на тежките стоки, по 5 ст. кгр. спадане на леките стоки.

Братия К. Ъжклови
СОФИЯ - РУСЕ - ВАРНА.
Оклад на разни обуварски и саватски стоки,
и шевни машини „ГРИЦНЕР“.
Пристигнаха за сезона първокачествени фран-
цузски галоши с цени конкурентни. 3—2